

Miksi tulkintaa tarvitaan?

”Ilman uskoa ei kuitenkaan kukaan ole Jumalan mielen mukainen. Sen, joka astuu Jumalan eteen, täytyy uskoa, että Jumala on olemassa ja että hän kerran palkitsee ne, jotka etsivät häntä.” (Hepr. 11:6.)

Avaintekstit:

Luuk. 24:36–45;
1. Kor. 12:10;
1. Kor. 14:26;
Ap. t. 17:16–32;
Joh. 12:42, 43.

Raatun lukeminen tarkoittaa myös Raamatun tulkitsemistä. Mutta miten me teemme sen? Millaisia periaatteita käytämme tulkintoja tehdessämme? Miten käsittelemme niitä erilaisia kirjoituksia, joita Raamatusta löytyy? Onko lukemamme teksti esimerkiksi vertaus, profeettallis-symbolinen uni tai kuvaus historian tapahtumista? Näin suuren Raamatun sisältöön liittyvän kysymyksen ratkaiseminen pitää jo itsessään sisällään tulkintaa.

Toisinaan jotkut ihmiset käyttävät Raamattua jumalallisena oraakkelina: he avaavat Raamatun sattumanvaraisesti etsien sieltä jakeita, joiden he toivovat antavan heille ohjausta. Raamatunkohtien sattumanvarainen yhdistäminen voi kuitenkin johtaa hyvin outoihin ja väärin päätelmiin.

Esimerkiksi eräs vaimo, jonka hänen miehensä jätti toisen naisen vuoksi, sai suurta lohtua lukiessaan seuraavan jakeen: ”Ja minä panen vihan sinun ja naisen välille – –.” (1. Moos. 3:15.) Vaimo oli jakeen perusteella vakuuttunut siitä, että hänen miehensä suhde ei tulisi jatkumaan!

Mikä tahansa asiayhteydestään irrotettu jae muuttuu hetkessä perusteeksi omien päämäärien ja ajatusten edistämiseen. Siksi meillä on niin suuri tarve paitsi lukea Raamattua myös tulkita sitä oikein.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 9.5.2020

OLETUKSET

Lue Luuk. 24:36-45. Mikä esti opetuslapsia näkemästä Jumalan sanan merkitystä, kun siellä ennustetut tapahtumat olivat käyneet toteen heidän nähtensä?

Jokainen lukija lähestyy Raamattua oman menneisyytensä ja henkilökohtaisten kokemustensa kautta, jotka vääjäämättä vaikuttavat lukijan tulkintoihin. Opetuslapsillakin oli aikalaisensa odotuksia siitä, kuka Messias oli ja mitä hänen kuului tehdä. Tämä esti heitä ymmärtämästä raamatullista tekstiä selkeämmin. Se selittää sitä, miksi he niin usein ymmärsivät väärin sekä Jeesusta että niitä tapahtumia, jotka liittyivät hänen elämäänsä, kuolemaansa ja ylösnousemukseensa.

Meillä kaikilla on tietyt käsityksemme maailmasta, perimmäisestä totuudesta, Jumalasta jne., jotka olemme - kenties tiedostamattamme - hyväksyneet oletusarvoiksemme, jotka ohjaavat myös tulkintaamme Raamatusta. Jos esimerkiksi jonkun maailmankatsomukseen kuuluu se, että hän ehdottomasti kieltää Jumalan yliluonnollisen puuttumisen asioihin, hän ei lue eikä ymmärrä Raamattua totena ja luotettavana selostuksena siitä, miten Jumala on toiminut historiassa, vaan tulkitsee kirjaa hyvin eri tavalla kuin se, joka hyväksyy yliluonnollisen olemassaolon.

Raamatun tulkitsijat eivät voi täysin luopua omasta menneisyydestään, kokemuksistaan ja omaksumistaan ajatuksista, ennakkokäsityksistä ja mielipiteistä. Täydellistä neutraaliutta tai ehdotonta objektiivisuutta ei voida saavuttaa. Raamatun tutkiminen ja teologinen pohdiskelu tapahtuu aina niiden ennakkokäsitysten pohjalta, joita omaamme maailmasta ja Jumalan luonteesta.

Hyvä uutinen on, että Pyhä Henki voi avata ja korjata rajoittunutta näkökulmaamme ja ennakkokäsityksiämme, kun luemme Raamattua avoimin mielin ja rehellisin sydämin. Raamattu vakuuttaa toistuvasti, että hyvinkin erilaisista taustoista tulevat ihmiset ovat kyenneet ymmärtämään Jumalan sanaa ja että Pyhä Henki johtaa meitä ”tuntemaan koko totuuden” (Joh. 16:13.)

Millaisia oletuksia sinulla on maailmasta? Miten voit luovuttaa ne Jumalan sanan alaisuuteen niin, että sana saa muokata ajatuksiasi parempaan sopusointuun sen todellisuuden kanssa, jota Raamattu opettaa?

KÄÄNTÄ- MINEN JA TULKINTA

Raamattu kirjoitettiin muinaisilla kielillä: Vanha testamentti kirjoitettiin suurimmaksi osaksi hepreaksi – muutama katkelma arameaksi – kun taas Uusi testamentti kreikaksi. Suurin osa tämän päivän maailman väestöstä ei puhu eikä lue näitä muinaisia kieliä. Siksi Raamattua tulee kääntää nykykielille.

Kuten kuka tahansa hyvä kääntäjä tietää, jokainen käännös sisältää kuitenkin jonkinasteista tulkintaa. Kaikille tietyn kielen sanoille ei löydy tarkkaa vastinetta jossakin toisessa kielessä. Huolellisen kääntämisen taitoa ja tekstien tulkintaa kutsutaan ”hermeneutiikaksi”.

Lue 1. Kor. 12:10; 1. Kor. 14:26; Joh. 1:41; 9:7; Ap. t. 9:36 ja Luuk. 24:27. Kaikista yllä olevista jakeista löytyy ajatus tulkinnasta ja kääntämisestä. Luuk. 24:27 näemme, miten myös Jeesuksen oli selitettävä kirjoitusten merkitystä opetuslapsille. Mitä tämä kertoo meille tulkinnan tärkeydestä?

Kreikan kielen sana *hermeneuō*, josta saamme sanan ”hermeneutiikka” (tulkintaperiaatteet), on juonnettu Kreikan Hermes-jumalasta. Hermestä pidettiin jumalten lähettiläänä ja sanansaattajana, joka vastasi muun muassa jumalallisten viestien kääntämisestä ihmisille.

Hermeneutiikka on meille korvaamattoman tärkeää, sillä ellemme osaa lukea alkukieliä, käännökset ovat ainoa tapamme päästä käsiksi teksteihin. Onneksi useat käännökset välittävät oikein hyvin olennaisen merkityksen. Meidän ei tarvitse osata alkuperäistä kieltä kyetäksemme ymmärtämään Raamatun keskeisiä totuuksia, vaikkakin alkukielten tuntemuksesta voi olla hyötyä. Silti vaikka meillä olisi käytettävissä kunnollinen käännös, tarvitsemme myös tekstien asianmukaista tulkintaa, kuten näimme Luuk. 24:27. Tämä on hermeneutiikan keskeisin tarkoitus: välittää täsmällisesti Raamatun tekstit ja auttaa meitä tietämään, kuinka tekstien opetuksia voi asiallisesti soveltaa elämäämme nyt. Kuten Luuk. 24:27 osoittaa, Jeesuskin auttoi seuraajiaan tällä tavoin. Kuvittele, miltä on mahtanut tuntua, kun itse Jeesus tulkitsi Raamattua!

Toisilla on käytössään useita eri raamatunkäännöksiä, mutta toisilla ei. Riippumatta siitä, millaisten käännösten kanssa työskentelet, miksi on tärkeää tutkia sanaa rukoillen ja niin, että pyrkii noudattamaan sen opetusta?

RAAMATTU JA KULTTUURI

Lue Ap. t. 17:16-32. Tässä 17. luvussa Paavali välittää evankeliumin sanomaa uudessa asiayhteydessä: kreikkalaisen filosofian täyttämässä kulttuurissa. Miten erilaiset kulttuuritaustat vaikuttavat siihen, kuinka arvioimme erilaisten ajatusten tärkeyttä?

Taustatieto Lähi-idän kulttuurista auttaa ymmärtämään joitakin raamatunpaikkoja. Esimerkiksi heprealaisessa kulttuurissa ihmistä pidettiin vastuullisena teoista, joita hän ei itse tehnyt, mutta joiden hän salli tapahtua. Siksi Raamatun innoitetut kirjoittajat usein sanovat Jumalan tehneen aktiivisesti jotakin, vaikka me läntisessä kulttuurissa sanoisimme, että Jumala salli sen tai ei estänyt sitä tapahtumasta, esim. faraon sydämen kovettuminen.

Kulttuuri nostaa myös esiin joitakin tärkeitä hermeneuttisia kysymyksiä. Onko Raamattu kulttuurisidonnainen ja siten ajankohtainen vain siinä kulttuurissa, jota se edustaa? Vai läpäiseekö tietyssä kulttuurissa annettu jumalallinen sanoma kyseisen kulttuurin ja puhuttelee kaikkia ihmisiä? Mitä tapahtuu, jos ihmisen omasta kulttuurikokemuksesta tulee Raamatun tulkinnan perusta ja mittapuu?

Ap. t. 17:26 apostoli Paavali tuo esiin mielenkiintoisen näkökulman, joka usein sivuutetaan: Jumala teki meidät kaikki yhdestä ihmisestä. Vaikka olemme kulttuurillisesti erilaisia, ihmisillä on yhteinen side, sillä Jumala on koko ihmiskunnan Luoja. Ihmisen syntisyys ja pelastuksen tarve ei rajoitu vain yhteen kulttuuriin. Me kaikki tarvitsemme pelastusta, jonka Kristuksen kuolema ja ylösnousemus tarjoavat meille.

Vaikka Jumala puhui tietyille sukupolville, hän piti huolen siitä, että tulevat Raamattua lukevat sukupolvet ymmärtäisivät, että nuo totuudet ulottuvat pidemmälle kuin niihin paikallisiin ja rajallisiin olosuhteisiin, joihin ne kirjoitettiin.

Ajattele vertailun vuoksi algebraa, joka keksittiin 800-luvulla jKr. Bagdadissa. Tarkoittaako tämä, että tämän matematiikan haaran periaatteet rajoittuivat vain tuohon aikaan ja paikkaan? Ei tietenkään.

Sama pätee Jumalan sanan totuuksiin. Vaikka Raamattu kirjoitettiin kauan sitten kulttuureissa, jotka olivat erilaisia kuin tämän päivän kulttuurimme, sen sisältämät totuudet ovat meille yhtä ajankohtaisia nyt kuin ne olivat niille, joille ne ensi kertaa osoitettiin.

SYNTINEN JA LANGENNUT LUON- TOMME

Lue Joh. 9:39-41 ja Joh. 12:42, 43. Mikä esti näitä ihmisiä vastaanottamasta raamatullista totuutta? Millaisia varoituksen sanoja poimimme näistä tapauksista omaksi opiksemme?

On helppo katsella halveksuen uskonnollisia johtajia, jotka torjuivat Jeesuksen, vaikka todistusaineistoa oli niin paljon. Meidän on oltava itse tarkkoja, ettemme helli samanlaista asennetta Jumalan sanaa kohtaan.

Synti on radikaalilla tavalla muuttanut ja murentanut suhdettamme Jumalaan. Se vaikuttaa koko olemassaoloomme ihmisinä, myös kykyymme tulkita Raamattua. Inhimilliset ajatteluprosessimme ajautuvat helposti palvelemaan synnillisiä tarkoitusperiä. Lisäksi mielemme ja ajatuksemme ovat synnin rappeuttamia, emmekä siksi kykene vastaanottamaan Jumalan totuutta. Ajattelustamme löytyy useita synnin turmeluksen piirteitä: ylpeys, itsepetos, epäily, loitontuminen ja tottelemattomuus.

Ylpeä ihminen nostaa itsensä Jumalan ja hänen sanansa yläpuolelle. Ylpeys saa tulkitsijan ylikorostamaan inhimillisen järkeilyn osuutta totuuden etsinnässä, silloinkin kun on kyse Raamatusta löytyvistä totuuksista. Tällainen asenne vähentää Raamatun jumalallista auktoriteettia.

Joillakin ihmisillä on taipumusta kuunnella vain heitä itseään viehättäviä ajatuksia, jopa silloin kun ne ovat ristiriidassa Jumalan ilmoitetun tahdon kanssa. Jumala on varoitannut meitä itsepetoksen vaarasta (Ilm. 3:17). Synti nostattaa epäilyksiä, jotka saavat meidät ailahtelemaan ja olemaan luottamatta Jumalan sanaan. Jos aloittaa Raamatun tekstin tutkimisen epäillen, tekstin tulkinta ei voi johtaa varmuuteen. Epäilevä ihminen nostaa itsensä varsin nopeasti asemaan, jossa hän itse arvioi, mikä Raamatussa on ja mikä ei ole hyväksyttävää. Tällöin liikutaan vaarallisilla vesillä.

Meidän tulisi lähestyä Raamattua uskosta ja nöyryydestä käsin, ei arvostellen ja epäillen. Ylpeys, itsepetos ja epäily johtavat vieraantumiseen Jumalasta ja Raamatusta, mikä johtaa tottelemattomuuteen ja haluttomuuteen seurata Jumalan ilmoitettua tahtoa.

**Oletko joskus taistellut sitä vastaan, minkä olet lue-
nut Raamatusta? Mitä tapahtui? Mitä opit kokemuk-
sestasi?**

MIKSI TULKINTA ON TÄRKEÄÄ

Lue Neh. 8:1-3, 8. Miksi Raamatun selkeä ymmärtäminen on niin tärkeää meille paitsi yksilöinä myös seurakuntana?

Raamatun tärkein asia on tieto pelastuksesta ja kuinka sen voi saada. Millä muulla on merkitystä pitkällä tähtäimellä? Jeesuksen tavoin voimme kysyä: Mitä hyötyä on siitä, jos voitamme omaksemme koko maailman, mutta menetämme sielumme (Matt. 16:26)?

Tietomme Raamatun opettamasta pelastuksesta riippuu kuitenkin hyvin pitkälle tulkinnasta. Jos lähestymme ja tulkitsemme Raamattua väärin, päädyimme todennäköisesti väärin johtopäätöksiin pelastuskysymyksessä ja kaikessa muusakin, mitä Raamattu opettaa. Jo apostolien aikana virheelliset teologiset käsitykset olivat hiipineet seurakuntaan - epäilemättä väärin raamatuntulkintojen seurauksena.

Lue 2. Piet. 3:15, 16. Mitä jakeet kertovat siitä, kuinka tärkeää on lukea Raamattua oikein?

Jos olemme "Kirjan kansaa", joka haluaa elää Raamatun ja yksin Raamatun periaatteiden mukaisesti, emmekä etsi neuvoa kirkon perinteistä, uskontunnuksesta tai määräävästä opetuksesta, silloin kysymys Raamatun oikeasta hermeutiikasta nousee erittäin tärkeäksi, sillä meillä on vain Raamattu, jonka pohjalta ratkaisemme, mitä tulisi uskoa ja miten tulisi elää.

Kysymys Raamatun tulkinnasta on elintärkeä kirkon terveen teologian ja lähetystehtävän vuoksi. Ilman oikeaa tulkintaa emme voi löytää yksimielisyyttä opissa ja opetuksessa, jolloin myös seurakunnan ykseys ja yhteinen näky lähetystyöstä jää uupumaan. Huono tai vääristynyt teologia johtaa puutteelliseen ja vääristyneeseen lähetystehtävän täyttämiseen. Jos meillä on sanoma, joka meidän tulisi välittää maailmalle, mutta emme itse ymmärrä sanoman merkitystä, kuinka tehokkaasti silloin kykenemme esittämään sitä?

Lue kolmen enkelin sanoma: Ilm. 14:6-12. Mitkä teologiset kysymykset nousevat sanomassa esiin? Miksi niiden oikea ymmärtäminen on niin keskeistä lähetystehtävässämme?

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Tie Kristuksen luo*, s. 105–113.

”Kun tutkit Jumalan sanaa, niin jätä pois kaikki ennakkoluulosi ja perimäsi tai hankkimasi käsitykset. Et voi koskaan löytää totuutta, jos tutkit Raamattua saadaksesi sieltä puolustusta omille ajatuksillesi. Jätä ne oven taa ja käy nöyriin sydämin kuuntelemaan, mitä Herralla on sinulle sanottavaa. Kun harras totuuden etsijä istuu Mestarin jalkain juuressa ja oppii hänestä, niin Jumalan sana antaa hänelle ymmärrystä. Niille, jotka ovat omasta mielestään liian viisaita tutkimaan Raamattua, Kristus sanoo: Teidän täytyy tulla nöyriksi sydämeiltänne, jos haluatte saada viisautta pelastuaksenne.

Älä lue Jumalan sanaa aikaisempien käsitystesi valossa, vaan tutki sitä ennakkoluulottomasti, huolellisesti ja rukoillen. Jos lukiessasi tulet vakuuttuneeksi jostakin asiasta ja huomaat, etteivät omat käsityksesi ole sopusoinnussa Raamatun kanssa, älä koeta sovittaa Raamattua näiden käsitysten mukaiseksi. Sinun on päinvastoin saatettava omat käsityksesi Raamatun mukaisiksi. Älä anna sen, mitä olet ennen uskonut tai tottunut tekemään, hallita ajatuksiasi. Avaa ymmärryksesi silmät näkemään ihmeitä Jumalan laista. Ota selville mitä on kirjoitettu, ja aseta sitten jalkasi iankaikkiselle Kalliolle.” (SN 254.)

Keskustelunaiheita:

1. Miten maailmankatsomuksemme, koulutuksemme ja kulttuurimme vaikuttaa raamatuntulkintaamme? Miksi on tärkeää olla tietoinen niistä ulkopuolelta tulevista vaikutteista, jotka vääjäämättä ohjaavat raamatuntulkintaamme?

2. Olemme kaikki syntisiä ja synty vaikuttaa meissä kielteisellä tavalla. Millä tavoin se vaikuttaa siihen, kuinka luemme Raamattua? Miten synty voi saada meidät tulkitsemaan Jumalan sanaa väärin? Miten esimerkiksi halumme tehdä jotakin, jonka Raamattu tuomitsee, voi saada meidät lukemaan Raamattua vääristelevällä tavalla? Millä muilla tavoin synty vaikuttaa tapaamme lukea Raamattua?

3. Miten parempi ymmärrys Raamatun ajoista ja kulttuurista auttaa meitä ymmärtämään paremmin joitakin Raamatun kohtia? Anna esimerkkejä.